

Invenția se referă la agricultură, și anume la tehnica agricolă manuală pentru semănat.

Problema pe care o rezolvă invenția este simplificarea construcției și extinderea posibilităților funcționale.

Semănătoarea manuală include rama 1 pe care este instalat buncărul 2, roata conducătoare 3, roata condusă 4, dispozitivul de ghidare a semințelor 5 cu brăzdarul 6 și lanțul 7. În buncăr este amplasat rotorul cu periute 8, discul pentru fixarea distanței dintre semințe 9, discul pentru calibrarea semințelor 10, cuplat prin intermediul pârghiei 11 și plăcii 12 cu clapeta 13, care, la rândul său este cuplată suplimentar cu rama, prin intermediul arcului 14 și fixatorului 15. Între buncărul 2 și dispozitivul de ghidare a semințelor 5 se află jgheabul 16. Pe rama 1 mai sunt fixate: marcatorul 17, bara lui 18, mânerul 19 executate reglabile în funcție de înălțimea lucrătorului, precum și fixatorul pentru marcatorul 20. Discul pentru fixarea distanței între semințe este montat cu posibilitatea reglării cu piulița 21. Rotorul cu periute este legat cinematic, prin intermediul transmisiei cu lanț 22, cu roata conducătoare 3.

Semănătoarea manuală funcționează în modul următor: la rotirea roții conducătoare 3, prin intermediul transmisiei cu lanț 22, se rotește rotorul cu periute 8 și discul pentru fixarea distanței dintre semințe 9. În peretele din spate al buncărului 2 este executat un orificiu, prin care rotorul cu periute 8 împinge semințele în funcție de discul de calibrare 10 ales. Semințele, prin jgheabul 16, pătrund în dispozitivul de ghidare a semințelor 5, apoi în brazda formată de brăzdarul 6. Lanțul liber 7 acoperă semințele cu pământ, iar roata condusă 4 presează parțial solul.

Revendicări: 2

Figuri: 3

